

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE
ANTWERPEN**

TWEEDE KAMER

Sententie dd. 31 mei 2018

Inzake **TAA/SA/0264/2016**

De heer **X**

Gewezen advocaat bij de balie van ...

Wonend te ...,

maar woonstkiezend ten kantore van zijn raadsman stafhouder mr. Y
te ...

I. DE PROCEDURE

De voorzitter van de tuchtraad heeft bij aangetekend schrijven van 2 september 2016 de heer X, toen nog advocaat, opgeroepen om te verschijnen voor de tuchtraad voor advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Antwerpen, kamer 2 op de zitting van donderdag 29 september 2016 te 14 uur.

Nadat de zaak was uitgesteld naar de zitting van 24 november 2016, werd alsdan de behandeling van de zaak sine die uitgesteld.

De voorzitter van de tuchtraad heeft bij aangetekend schrijven van 30 januari 2018 de heer X opnieuw opgeroepen om te verschijnen op de zitting van donderdag 29 maart 2018 te 14 uur.

Op 26 februari 2018 werd de heer X op eigen verzoek weggelaten van het Tableau der Orde van advocaten te ...

Op de zitting van 29 maart 2018 was de heer X niet persoonlijk aanwezig, hij werd vertegenwoordigd door zijn raadsman stafhouder mr. Y. De tuchtraad heeft de zaak op die zitting op uitdrukkelijk verzoek van de verdediging met gesloten deuren behandeld.

Mr. V, werd gehoord als persoonlijk raadsman van het echtpaar W en heeft nadien de zaal verlaten.

De vertegenwoordiger van de stafhouder van de balie van ..., mr. O werd gehoord in zijn verslag.

Stafhouder mr. Y werd gehoord in zijn middelen van verdediging, hij legde een bundel met stukken neer.

De zaak werd na het pleidooi in beraad genomen, de uitspraak gebeurt met open deuren.

II. TENLASTELEGGINGEN

De inhoud van de tenlastelegging vervat in de aangetekende brieven van 2 september 2016 en van 30 januari 2018 luidde:

“ ...ik meen mr. X tuchtrechtelijk te moeten vervolgen wegens een mogelijke inbreuk op de bepalingen van art.III.2.1.2. van de Codex deontologie voor advocaten, nu hij heeft nagelaten mr.M, die zijn tussenkomst had gemeld als persoonlijke raadsman van de gefailleerde, op de hoogte te houden van de stand van zaken in het faillissement, noch van de sluiting van het faillissement. M.b.t. deze feiten en tuchtrechtelijke kwalificatie wordt tevens uitdrukkelijk verwezen naar artikel 456 van het Gerechtelijk Wetboek. “

III. BEOORDELING VAN DE TENLASTELEGGINGEN :

a. De klacht:

Op 22 september 2015 bekleeg mr. M er zich bij zijn stafhouder over dat mr. X als curator van het faillissement van de heer W hem niet verwittigd had omtrent de sluiting van het faillissement van zijn cliënt. Hij gaf aan dat hij daardoor niet in de mogelijkheid was de rechtbank van koophandel om de verschoonbaarverklaring van die cliënt te verzoeken met financieel negatieve gevolgen voor het echtpaar (stuk 1).

Bij die brief worden 19 bijlagen gevoegd om aan te tonen dat voormelde curator wel degelijk op de hoogte van de tussenkomst van mr. M als raadsman voor de gefailleerde (o.a. brieven van 14 oktober 2013; 5 november 2013).

- Met brief van 28 maart 2014 verzocht mr. M de curator expliciet te worden verwittigd wanneer de curator het faillissement zou afsluiten, deze brief hield duidelijk de boodschap in dat hij de verschoonbaarheid van de gefailleerde alsdan zou vragen. Een herinnering werd verzonden aan de curator op 2 oktober 2014.
- In antwoord daarop repliceerde mr. X dat de afsluiting van het faillissement in voorbereiding was op 24 oktober 2014, en datzelfde antwoordde hij ook op de met brief van 28 november 2014 door mr. M herhaalde vraag naar de vooruitzichten voor de sluiting van het faillissement.
- Wanneer die raadsman dan op 5 augustus 2015 nogmaals polste naar de datum van de sluiting van het faillissement volgde daarop het antwoord van de curator mr. X met brief van 13 augustus 2015 waarin werd gemeld dat het faillissement van W reeds bij vonnis van 26 mei 2015 afgesloten was wegens ontoereikend actief. Daarbij werd vermeld dat de gefailleerde zelf opgeroepen was met gerechtsbrief en dat hij niet verschoonbaar werd verklaard. Hij voegde kopie van het bedoelde vonnis bij.

Mr. M drukte zijn verwondering en ontgoocheling over de gang van zaken uit in zijn brief aan mr. X gericht op 20 augustus 2015.

Uit het verslag over de verschoonbaarheid van 1 april 2015 afkomstig van de rechter-commissaris blijkt dat deze gunstig adviseerde. Naar de curator later zou verklaren gaf ook het Openbaar Ministerie gunstig advies omtrent de verschoonbaarheid.

De heer W was niet aanwezig op de zitting van 19 mei 2015 waar tot de sluiting van het faillissement werd besloten en waar geoordeeld werd over de verschoonbaarheid van de gefailleerde. Enkel de curator mr. X verscheen daar en werd gehoord. De zaak werd die dag in beraad genomen.

Volgens de voorliggende stukken werd het vonnis verleend op 26 mei 2015 waarbij de sluiting van het faillissement uitgesproken werd en de gefailleerde niet verschoonbaar werd verklaard (het zittingsblad vermeldt kennelijk foutief dat het vonnis pas verleend zou zijn op 26 juni 2015 maar dat verschil tussen deze stukken heeft voor de beoordeling van de onderhavige zaak geen verder belang).

b. Het tuchtonderzoek:

Met aangetekende brief van 5 oktober 2015 werd mr. X er door de stafhouder overeenkomstig art.458 Ger.W. formeel van in kennis gesteld dat er een tuchtonderzoek tegen hem werd geopend.

Op 4 november 2015 werd mr. X gehoord door de verslaggever. Hij benadrukte daarbij dat het nooit zijn bedoeling was geweest mr. M te verschalken en verwees naar de diverse contacten die er over de zaak tussen beiden waren geweest. Hij wees er wel op dat mr. M zich blijkbaar nooit had gemeld ten overstaan van de faillissementskamer en dat de procedure ambtshalve gevoerd werd door de rechtbank en niet door hem als curator geïnitieerd was.

Mr. X gaf aan dat naar zijn oordeel het art.III.2.1.2 (thans art.98) van de Codex Deontologie enkel zou gelden bij een tegensprekelijke procedure terwijl de procedure voor de faillissementskamer dat niet zou zijn. Tegelijk beklagde hij zich erover dat misbruik zou gemaakt zijn van deze tuchtklacht die hem eerder ingegeven leek als voorbereiding op een burgerrechtelijke vordering.

Tot slot betreurde mr. X wel hoe een en ander verlopen was en benadrukte hij nog eens dat dit buiten zijn bedoeling en buiten zijn eigen optreden was gebeurd.

Dezelfde argumentatie werd door mr. X ook in extenso uitgeschreven in een nota die hij tezamen met een geïnventariseerd bundel van zes overtuigingsstukken overhandigde aan de verslaggever. (stuk 13)

Mevrouw W, bijgestaan door haar advocaat mr. V werd op 24 juni 2016 gehoord door de verslaggever. Zij herinnerde eraan dat mr. M, toenmalig raadsman van haarzelf en haar echtgenoot (de gefailleerde), bij herhaling aan de curator had gevraagd welke de vooruitzichten waren met betrekking tot de sluiting van het faillissement, in functie van de voorgenomen vraag tot verklaring van verschoonbaarheid.

Zij wees er op dat de curator mr. X wel degelijk een verzoekschrift tot sluiting van het faillissement bij de rechtbank had ingediend gedateerd op 5 december 2014, door de griffie afgestempeld op 1 april 2015 en dat haar raadsman daarvan nooit bericht had ontvangen.

Deze dame bekloeg zich erover dat het hierdoor niet mogelijk was geweest de verschoonbaarheid voor haar echtgenoot te vragen met tot gevolg dat beiden levenslang gehouden zouden blijven tot de betaling van de schulden geraamd op ongeveer 40.000 EUR.

Ook zij legde een geïnventariseerd bewijsdossier met éénentwintig stukken neer (stuk 17).

c. De beoordeling:

Uit de lezing van de stukken die zich in het bundel van deze tuchtzaak bevinden blijkt enerzijds dat er wel degelijk briefwisseling gevoerd werd tussen mr. M en de curator mr. X, die dus op de hoogte was van de tussenkomst van zijn confrater in dit faillissement en dit als raadsman zowel van de gefailleerde als van diens echtgenote.

Ook blijkt dat mr. M de curator verschillende keren verzocht op de hoogte te worden gehouden van de datum van sluiting van het faillissement, gelet op de beoogde verklaring van verschoonbaarheid.

Het valt op dat mr. X nog op 24 oktober 2014 aan mr. M bevestigde dat de afsluiting van het faillissement in voorbereiding was, en hij dat in een handgeschreven repliek op een brief van deze raadsman van 28 november 2014 vermeldde: “ *Geachte Confrater, Sluiting in voorbereiding, Mr, X curator* “ Bericht dat hij op 4.12.2014 doorfaxte aan mr. M.

Toch heeft hij nadien niet meer gereageerd op een herhaald en expliciet verzoek van mr. M dd. 11 februari 2015: “ *Op 24 december heeft u mij per fax laten weten dat de sluiting van dit faillissement in voorbereiding was. Kan u mij nader berichten ?* ”

Het is dan pas nadat mr. M op 5 augustus 2015 diezelfde vraag nog eens herhaalde dat de curator met brief van 13 augustus 2015 liet weten dat het faillissement reeds op 26 mei van dat jaar afgesloten was en dat de gefailleerde niet verschoonbaar werd verklaard.

Mr. X werpt op dat het aan hem verweten feit niet onder de regel van art.III.2.1.2 (thans art.98) van de Codex Deontologie ressorteert omdat het hier niet om een procedure op tegenspraak zou gegaan zijn.

Hij wijst op het eigen karakter van de faillissementsprocedure en voert aan dat art.III.2.1.3 (thans art.99) Codex Deontologie hem de toelating geeft een procedure op eenzijdig verzoekschrift in te stellen zonder voorafgaand bericht aan de advocaat van de tegenpartij.

Deze argumentatie is evenwel naast de kwestie. De wet voorziet immers expliciet dat, nadat de zaak vastgesteld is voor sluiting van het faillissement (hetzij op verzoek van de curator hetzij zelfs ambtshalve door de rechtbank maar de curator gehoord zijnde) er een procedure op tegenspraak gevoerd wordt op die zitting:

“... De gefailleerde, de personen die de verklaring bedoeld in art.72ter aflegden en de schuldeisers beoogd in artikel 63, tweede lid, worden opgeroepen met een gerechtsbrief die de tekst van dit artikel bevat. De partijen worden in raadkamer gehoord over de verschoonbaarheid, over de bevrijding van de personen die zich persoonlijk zeker hebben gesteld voor de gefailleerde en over de sluiting van het faillissement....”. (art.73 Faill.W.)

Er kan niet aan getwijfeld worden dat ook een advocaat die als curator optreedt in een faillissement onderworpen blijft aan de regels van de deontologie, tenzij de deontologische regel onverenigbaar is met zijn mandaat (art.IV.1.2 – thans art.162 – Codex Deontologie).

Dat er in deze zaak sprake zou zijn van een dergelijke onverenigbaarheid blijkt helemaal niet en wordt door mr. X ook niet beweerd.

Mr. X was er door de voorafgaande contacten met mr. M, die in deze procedure de raadsman was van het echtpaar W van op de hoogte dat hij de belangen van zijn cliënten te verdedigen had bij de sluiting van het faillissement, specifiek in zake de verschoonbaarheid voor de gefailleerde.

Gelet op het feit dat de datum van de behandeling van het verzoek tot sluiting van het faillissement hem als curator vooraf bekend was, wist mr. X dat op die dag de tegensprekelijke behandeling van dat verzoek tot sluiting en omtrent de verschoonbaarheid, in raadkamer zou plaatsvinden.

Het staat niet ter discussie dat mr. X zijn confrater niet had ingelicht omtrent die datum nochtans wetende dat een procedure op tegenspraak zou gevoerd worden. Hierbij is op te merken dat de verplichting in art.III.2.1.2 (thans art.98) Codex Deontologie voorzien, niet beperkt wordt tot de situatie waarin de betrokken advocaat zelf het initiatief nam tot het instellen van die procedure op tegenspraak.

Het staat met andere woorden vast dat mr. X de regel van art.III.2.1.2 (thans art.98) Codex Deontologie overtrad.

Gelukkig kon later wel bekomen worden dat de gefailleerde later toch nog verschoonbaar werd verklaard zodat het echtpaar geen financiële schade leed, maar dit aspect van de zaak doet niets af aan het bestaan van de deontologische inbreuk.

V. DE SANCTIE

Door zijn confrater niet in te lichten omtrent de datum waarop de procedure op tegenspraak zou plaatsvinden kwam gewezen advocaat X te kort aan de regels van de confraterniteit die hem toen als advocaat bonden en maakte hij een inbreuk op het OVB-reglement zoals vervat in art.III.2.1.2 (thans art.98) van de Codex Deontologie voor advocaten.

Tegelijk gaat het hier om een tekortkoming ten aanzien van de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die ten grondslag liggen aan het beroep van advocaat zoals opgenomen in artikel 455 Ger.Wb.

De wetgever heeft in 456 Ger.Wb.de taak tot bestraffing van die inbreuken aan de tuchtraad opgedragen.

De tuchtraad houdt er terdege rekening mee dat gewezen advocaat X die op 1 oktober 1988 aan de ... balie kwam tot aan de door hem zelf gevraagde weglating op 26 februari 2018 een vlekkeloos tuchtverleden had.

Bijkomend houdt de tuchtraad rekening met de ernstige gezondheidsproblemen waarmee de heer X thans kampt.

Gelet op dat alles beslist de tuchtraad dan ook om bij toepassing van art.460 al.5 Ger.W. alsnog geen sanctie op te leggen maar het voordeel van de 'opschorting van veroordeling' toe te staan, zonder verdere voorwaarden.

**OM DEZE REDENEN
DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED VAN
HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN,**

Rechtsprekend in tuchtzaken, in eerste aanleg en tegensprekelijk

Verklaart de tuchtvervolging toelaatbaar en de tenlastelegging bewezen;

Beslist de heer X geen sanctie op te leggen en hem het voordeel van de 'opschorting van veroordeling' toe te staan, zonder voorwaarden.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

Stafhouder Luc Savelkoul, Voorzitter, advocaat balie Limburg

De assessoren :

Mr. Guido Marinus, advocaat balie Antwerpen

Mr. Dirk Wuyts, advocaat balie Antwerpen
Mr. Dirk Loos, advocaat balie Antwerpen
Mr. Lieve Box, advocaat balie Limburg

Was aanwezig bij de behandeling:
de secretaris, Mr. Mieke De Troetsel, advocaat te Antwerpen

Waren aanwezig bij de uitspraak :
Stafhouder Luc Savelkoul, Voorzitter
De secretaris Mr. Mieke De Troetsel

Aldus geweest en uitgesproken te Antwerpen op 31 mei 2018

Mr. L Savelkoul
Voorzitter

Mr. M. De Troetsel
Secretaris

Mr. D. Loos
Assessor

Mr. L. Box
Assessor

Mr. D Wuyts
Assessor

Mr. G. Marinus
Assessor